

STOJAKOVIĆ (Dimitrija) DUŠAN, dipl.inž.geod.

16. je oktobra 1993.godine Dušan Stojaković, za svoje prijatele i najbliže Dule, na brdu Žuč kao borac Armije BiH poginuo kao branilac grada u kome je proveo svoje najbolje godine profesionalnog življenja. Tu, gdje kao inžinjer geodezije nikada nije imao zadatak da se ispne s teodolitom, s puškom je u rukama dokorao do svoje posljednje kote, daleko od Banjaluke u kojoj je 4. augusta 1938.godine rođen, toliko blizu doma u kojem je živio i Gradevinsko-geodetske škole u kojoj je radio.

Radio je Duško Stojaković svoj časni, odgovoran i težak odgojno obrazovni zadatak i tokom rata kad god je mogao zamijeniti pusku kredom i svim onim što ona u školskom smislu znači.

Na rad u Geodetsku školu došao je 01.09.1965.godine, gotovo prije trideset godina, u svojstvu profesora stručno-teoretske nastave, nakon što je 12.juna 1962.godine diplomirao na Geodetskom fakultetu u Zagrebu, služenja vojnog roka od 1.10.1962 do 1.10.1963.godine i rada u Geodetskom zavodu Sarajevo od 1.11.1963. do 31.08.1965.godine. U toku rada na Geodetskoj tehničkoj školi radio je i kao vanjski saradnik u nastavi na Višoj geodetskog školi u vremenu od 1965. do 1972.godine.

Njegovi saborci sjedaju ga se kao hrabrog i iskrenog čovjeka, a njegove školske kolege i učenici kao profesora i stručnjaka koji je sebe u školi, kao i na Žuči, davao i dao bez ostatka.

Nije doživio da vidi svog malog unuka Filipa, a supruga Ankića, sin Dejan, unuk Filip i zet Marko ostali su bez istinitog prijatelja.

N. Arkoš